

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.300/9 2017. gada 20. septembris

Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Iznācis "Keipenes Vēstneša" 300. numurs
- Atskats uz Zinību dienu
- Uzticīgs dzimtajai pusei - Aivars Kalniņš
- Ciemos pie dienvidu ogu audzētājas Gundegas Plūmes
- Kas gan interesants septembrī noticis Keipenē?
- Aktuāla informācija, apsveikumi, stārķa ziņas sēru ziņas, sludinājumi u.c.

Iznācis „Keipenes Vēstneša” 300. numurs!

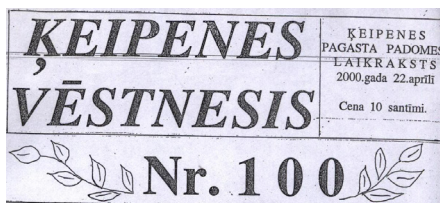
Pagājušajā gadā bez salūta, balles un gaviļiem sagaidījām „Keipenes Vēstneša” 25 gadu pastāvēšanas jubileju. Šogad septembrī atkal mazi svētki – iznāk pagasta mēnešraksta 300.numurs.

300 – tas ir daudz vai maz? Laikam jau svarīgi, ar ko salīdzina. 300 – tas ir gandrīz vesels gads, tie ir ik mēnesi dokumentēti Keipenes notikumi, tie ir ļoti daudzi cilvēki, ne tikai keipenieši, kas ir dalījušies savos dzīvesstāstos, savā dzīves pieredzē, runājuši par dažādām problēmām, par saviem priekiem un sasniegumiem, izteikuši savu viedokli.

Mūsu pagasta ikmēneša informatīvais izdevums – tā ir Keipenes dzīves un notikumu hronoloģija nu jau 26 gadu garumā. Vai šai pagasta dzīves hronoloģijai ir lemts turpināties?

Kāpēc tāds jautājums? Tāpēc, ka ik pa laikam internetā, presē, TV izvērsas diskusijas par to, vai šādiem pašvaldības domes vai domes izveidotās iestādes informatīvajiem izdevumiem būt un, ja būt, tad kādiem saturā un formā. Tāpēc pārliecināti apgalvot, ka sagaidīsim arī „Keipenes Vēstneša” 400.numuru, nevaram. Bet cerēsim, ka tomēr sagaidīsim!

B.Mietule

Par desmit drosmīgām meitenēm un konkursu

Pēc divu gadu pārtraukuma 7. maijā Keipenes pamatskolā atkal konkursu „Zolente – 2009”. Svecīz pasākuma noris mazliet neparastāk, jo ieskaus ar iedziedu koncertu, veļtū Mātes dienu.

Klāt atkal 1. septembris. Kautrīga saule 1.septembrī jau slēpās pelēko mākoņu rudens kalnos, mazo pirmklasnieku un visu sirdīs ieļojot savu- aizejošās vasaras- siltumu un sejas rotājot ar saulainu smaidu.

Tā bija viena no skaistākajām viņu dzīves dienām, jo ir aizvērtas bērni- bas dienu durvis

un atvērtas skolas durvis, stāvot uz dzīves ceļa pirmā pakāpiena, kas vedīs Zinību kalnā. Viņi vēl ir māmiņas un tēva plaukstās kā mazas ozolzīlītes, kas, laikam ejot, izaugs blakus vecākiem par stipriem, spēcīgiem ozoliem un staltām liepām, kas spītēs un nepadosies vētrām.

Šie ir nozīmīgi svētki skolēniem, skolotājiem, vecākiem. Īpaši būtiski tie ir pirmklasniekiem, kuri uzsāk mācības skolā – pirmklasniekiem tas ir īpašs, svinīgs, satraucošs un priecīgs brīdis, kad viss vēl svešs un nezināms, kad tiek satikta pirmā audzinātāja, klasesbiedri un skolasbiedri. Skatot zvaniņam, pasaku tēli zaķis un lācis, iezvanot jaunā mācību gada sākumu, pirmklasniekus svinību vietā ievada 9. klases skolēni, kuriem šis mācību gads ir pēdējais Keipenes pamatskolā.

Tad visus klātesošos uzrunāja skolas direktors **Māris Siliņš**, sveicot un vēlot sākt jauno mācību gadu ar cerību, ka tas būs veiksmīgs, ka skolēni gūs dzīvei nepieciešamās zināšanas, un visi kopā būsīm gandarīti par paveikto darbu.

Priecēja visus ļoti Ogres novada domes priekšsēdētājs **Egils Helmanis**, kurš arī šogad viesojās mūsu skolā, lai ne tikai sveiktu, bet arī uzdāvināja dāvanu karti atrakciju parka “Avārijas brigāde” bezmaksas apmeklējumam visiem Keipenes

Zinību diena Keipenes pamatskolā

pamatskolas skolēniem. Bija skaļas ovācijas un neizsakāms pateicības prieks visiem klātesošajiem! Paldies par šo brīnišķīgo iespēju baudīt atvasaras priekus un visiem kopīgi atpūsties!

Šie svētki tika aizvadīti 9. klases skolēnu sagatavotā pasākumā ar dzeju, dziesmām un laba vēlējumiem. Skolotājas **Daigas Bombānes dejotāji** izdejoja “zaļo skolas laiku” mūzikas pavadībā. Ar muzikālu sveicienu priecēja **Elizabete un Daniēls Ločmeļi**. Tika dāvināta arī pirmā ābece, kas simbolizē bezrūpīgo bērnu dienu beigas un skolas gaitu sākumu, kas 9 gadus arvien augstāk un augstāk vedīs Zinību kalnā. Katrs dāvanā saņēma arī skaistu, mīkstu spilventiņu, kur nolikt galviņu, lai atpūstos, kad mācīties kļūst par grūtu. Visus sveica arī vecāku pārstāve **Agnese Lepse**.

Paldies svētku organizatoriem - 9. kl. audzinātājai **Ritai Šķelei un 9.klases skolēniem!**

Paldies Keipenes tautas nama vadītājai **Inesei Daugavietei** par noorganizēto Zinātnisko teātri, kur varēja arī paši skolēni līdzdarboties. Tas bija ļoti interesants, aizraujošs!

Kā katru gadu kopā ar mums bija Keipenes pagasta pārvaldes vadītājs **Vilnis Turpinājums 2.lpp.**

Turpinājums no 1.lpp.

Sirsonis. Uzrunājot visus, viņš vēlēja: „Lai mums pietiek pacietības, iecietības, vēlmes un veiksmes labiem darbiem jaunajā mācību gadā!” Pārvaldes vadītājs arī šogad katrai klasei un skolotājiem dāvināja medu veselībai un spēkam. Paldies!

Paldies **vecākiem**, kas nenobijās, kas uzdrīkstējās, kas neklaustījās nepamatotas baumas, kas bija pārliecināti par savu piederību Keipenei un atveda savus bērnus uz 1.klasi, lai šī skola, šī Gaismas un Zinību pils, kas atrodas tuvu skolēnu dzīvesvietai, īpaši mazajiem, būtu un atkal katru rudenī 1.septembrī šeit skanētu bērnu balss un čalas.

Pēc svētku svinībām skolas direktors aicināja vecākus uz sanāksmi. Sanāksmes darba kārtībā bija jautājumi:

1. un 3.klases apvienošana. Ko nozīmē apvienotās klases?
- Pozitīvā atspoguļojums par skolu pagasta avīzē. Pietrūkst šīs informācijas.
- Prezentācija par skolas valsts pārbaudes darbu rezultātiem vairāku gadu griezumā, salīdzinot ar Madlienā vidusskolu un Ogres novadā.

Vecāki tika iepazīstināti ar IZM mājas lapā esošajiem skolu kvalitātes rādītājiem. Priecē tas, ka Keipenes pamatskola Ogres novadā ir vienīgā pamatskola, kurai eksāmenu indekss ir lielāks par 70%. Skolas direktors uzsvēra, ka skolā galvenā prioritāte bija un ir mācību darbs, kam tiek pievērsta īpaša uzmanība šajā pārmaiņu laikā.

Šogad Keipenes pamatskolā ir apvienotas 1. un 3.klase. Tas nenozīmē, ka visas mācību stundas abām klasēm ir kopā. Svarīgākie mācību priekšmeti katrai klasei ir atsevišķi - latviešu valoda, matemātika, angļu valoda, sociālās zinības. Kopā abām klasēm ir sports, mājturība, mūzika, vizuālā māksla, ētika un klases stunda. Skolēnu ir maz, tāpēc notiek individuāls darbs ar katru skolēnu. Ieguvēji ir un būs skolēni.

Šajā ziedu, mīlestības, labestības, prieka un gaišu smaidu piepildītajā dienā visiem klātesošajiem un viņu ģimenēm izskanēja vēlējums: „Sadarbību, uzticēšanos, gaišas domas, mīlēt vienam otru un biežāk smaidīt, jo smaids ir kā saules stars, kurš saista ar neredzamiem pavedieniem mūs visus. Tad pelēka diena var kļūt par varavīksni labiem darbiem, jo vislielākā vērtība ir tam, ko mēs darām no sirds, pat tad, ja citi to neievēro.”

Būsim tikpat pozitīvi, atsaucīgi, draudzīgi kā līdz šim! Lai mums visiem veiksmīgs jaunais mācību gads!

1.un 3.klases audzinātāja
Sarmīte Šucka

TURPINĀM RAKSTĪT PAR KEIPENIEŠIEM, KAS PALIKUŠI UZTICĪGI SAVAM DZIMTAJAM PAGASTAM

Svešās jautājumi pusvietējam

Virsrakstu var uztvert divējādi: vārds *Baiba* ir cēlies no grieķu vārda *barbara* un nozīmē *svešā*. Un es patiesībā, kaut arī Keipenē dzīvoju jau 30 gadus, neesmu te dzimusi un augusi un tāpēc neesmu uzskatāma par vietējo.

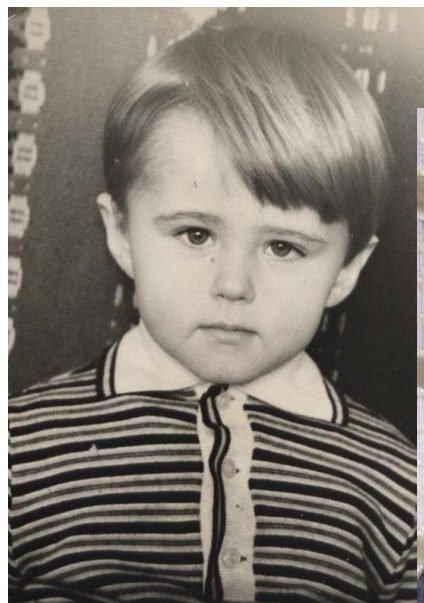
Šoreiz uzdošu jautājumus keipenietim Aivaram Kalniņam, kurš ir mans darba biedrs jau 17 gadus, un kurš ir tāds pusvietējais – dzimis Ērgļu slimnīcā, pirmos trīs dzīves gadus dzīvojis Taurupes pagastā, bet no 1974.gada ir kļuvis par keipenieti. *Aivar, esi keipenietis no kāju pirkstiem līdz matu galiņiem un Keipenes patriots?*

- Jā, keipenietis esmu, bet patriots diez vai es varētu mierīgi dzīvot arī Madlienā, Taurupē, Plāterē vai Zaubē, jo mana vectēva māja pagājušā gadsimta trīsdesmitajos gados bija Plāterē netālu no Plāteres pilskalna, mātes vecāku mājas – Taurupē.

Pēc dabas esmu viensētnieks, lai gan man nācās dzīvot Keipenē nodzīvot ilgus gadus, bet visu laiku meklēju iespēju pārcelties uz privātmāju.

Runājot par patriotismu – laikam mums šobrīd jābūt lepnēm, ka tie, kuri dzīvojam Latvijas laukos, vēl spējam šeit vispār izdzīvot un paliekam laukos, nemeklējam labāku dzīvi pilsētā vai ārzemēs, bet kas zina, cik ilgi tā? Patriotisms bieži vien beidzas, kad vairs nevar samaksāt rēķinus, par pārējo nerunājot.

Vai dzīvot vienā vietā visu mūžu ir ļauties ieradumam un baidīties no pārmaiņām? Tu no Keipenes esi bijis prom tikai piecus mēnešus, kad biji izrakstījies uz mācībām.

Aivars Kalniņš piecu un četrdesmit piecu gadu vecumā

Bet varbūt Keipenei ir īpašs pievilcības spēks?

- Jā, daba Keipenē ir skaista, bet skaista tā ir arī Taurupē, Ērgļos un Zaubē. Diemžēl vēsturiskais Keipenes muižas centrs ir neatgriezeniski izpostīts, izkropļots ar padomju laika būvēm, tai skaitā arī ar daudzdzīvokļu mājām, kas tagad, 40 gadus pēc uzbūvēšanas, sāk grūt, sākot no augšas – no jumtiem. -

Tu esi Keipenes pamatskolas absolvents. Skolas 40 gadu jubilejas avīzē Tu izstāstīji, kā izdomāji dzīvot Keipenes parkā zaru būdā un kā Tevi vecāki un visa skola meklēja gandrīz cauru nakti.

- Mācīties Keipenes skolā man īpaši nepatika. Netiku gājis arī Keipenes bērnudārzā. Vispār – esmu mēģinājis dzīvē izvairīties no lieliem kolektīviem. Arī padomju armijā pabiju vien pāris mēnešus. Dzīvē vienmēr esmu meklējis pats savu individuālo, īpatnējo ceļu.

Arī mana klaiņošana pa mežiem bija bēgšana no kolektīvisma, lai iegūtu brīvības sajūtu, kas pārņem, vienam atrodoties mežā, kur esi tikai tu un mežs ar savām īpašajām skaņām vai absolūto klusumu.

Manos skolas gados Latvijā ziemās vēl bija sniegs, un mēs, bērni, pēc skolas laiku pārsvarā pavadījām, slēpojot pa parku vai braucot no kalna ar ragaviņām vai ar cietiem paštaisītiem braucamajiem parastī līdz vēlam vakaram. Vecākiem bija grūti mūs dabūt mājās. Kad tas izdevās, mājās atgriezāmies slapji, nosaluši, saēdušies sniegu, bet priecīgi.

Tagad ir otrādi – grūti bērnus piedabūt doties ārā no mājām, jo ir telefoni, spēlītes, internets. Tagad ziemā Keipenes parks tāds kluss, bērnu nav arī uz kalna!

Runājot par skolas laika stāstiņiem, to ir daudz, visus nemaz nav iespējams izstāstīt. Bija mazās skolas laiku blēņas: plastmasas ķemmīšu ietīšana folijā, aizdedzināšana un skolas piedūmošana ar kodīgiem, baltiemi dūmiem; šaudīšanās ar caurulītēm un (trubiņām) un kaķenēm pa skolu; klašu durvju aizkrāmēšana ar skolas somām no ārpuses; plastmasas korķu noraušana no metāla skolas krēslu galiem; dažreiz arī stundu bastošana un pīpēšana slepenās vietās.

Daži piedzīvojumu stāsti jau robežojas ar ekstrēmu – tikām parkā diezgan daudz spridzinājuši atrastās patronas, arī lielākus kara laika lādiņus.

Tā tajos laikos bija sevis izklaidēšana un nodarbināšana, lai pašiem būtu interesanti. Šķiet – tagad bērnus un jauniešus vairāk izklaidē kāds no malas ar spēlēm telefonā, datorā, bet varbūt, ka tas pat ir labāk – nav tik bīstami dzīvībai, tikai redzi pabojā. - *Šogad pāris vecāku izlēma savus bērnus laist nevis vietējā Ķeipenes pamatskolā, bet kaimiņu skolā – Madlienas vidusskolā. Tavš dēls mācās Ķeipenes pamatskolā.*

- Kad mani bērni sāka iet Ķeipenes pamatskolā, vēl nebija skolēnu autobusa, kas atved uz skolu un aizved no skolas. Bez tam – es vienmēr esmu uzskatījis, ka, lai gan skolai, it sevišķi skolas mikroklimate, ir nozīme, tomēr galvenais ir paša bērna attieksme pret mācībām – bez centības mācībās nekas nebūs. Vecākiem visvienkāršāk bērna nesekmībā ir vainot skolu un skolotājus, bet ne sevi, jo savas kļūdas audzināšanā jau atzīt visgrūtāk.

Domāju, ka pamatskolas zināšanas labā līmenī var iegūt jebkurā, arī vismazākajā lauku skoliņā. Varbūt vēlāk, izlemjot izglītoties tālāk vidusskolā, var sākt izvēlēties skolu.

Piemēri liecina, ka skolas nomainīšana bieži ir bijis subjektīvs vecāku lēmums, kas nav attaisnojais uz to liktās cerības.

Protams, šobrīd, redzot, ka pagastā (kā visā Latvijā) sarūk iedzīvotāju skaits un arī bērnu skaits vietējā skolā, vecāki, sajūtot, ka kaimiņu pagastos dzīve pulsē straujāk, uz ielām ir vairāk cilvēku, skolās ir vairāk pulciņu, savam bērnam gribot dot to labāko un, viņuprāt, perspektīvāko, izvēlas savu bērnu sūtīt kaimiņu pagastu skolās. Un kāpēc gan ne? Uz to vecākiem ir tiesības. -

Ja dzīvesvietu neesi mainījis, tad darbus gan. Par ko esi paguvis izstrādāties?

- Pirmā darbavieta man bija meliorācijā Lielvārdes PMK, strādājām pa visu Ogres rajonu – guldījām zemē metāla drenu caurulītes, veicām zemes susināšanu.

Kad sāka veidoties brīvās Latvijas valsts, melioratorus vairs nevajadzēja, un sāku

strādāt Madlienas autoservisā par autokrāsotāju. Sākoties Atmodai, visas Bergū autoservisa filiāles, tai skaitā arī Madlienas filiāle, bankrotēja līdzīgi kā tas notika ar patērētāju biedrībām.

Pēc tam strādāju mežos. Pavisam īsu brīdi man ar partneri bija veikals Ķeipenē.

Kad mans tēvs atguva lauku īpašumu Madlienas pagastā (Plāterē), izveidojām nelielu zāģētavu, paši izgatavojām zāģgaldus un zāģējām taras dēļšus eksportam.

Pēc dažiem gadiem atdalījās no tēva un izveidoju pats savu zāģētavu Ķeipenē ēkā, kur atradās arī Jurim Žagaram, ārzemju latvietim, un viņa znotam meksikānim Havjēram, tagad Latvijā pazīstamam pavāram, piederošs keramikas cehs. Tur sapazinājos ar keramiķi, mākslinieci Signi Gertneri, kura tagad ir mana sieva.

Pēc kāda laika Žagaru ģimenei sākās dažādas problēmas, tika izvirzītas neadekvātas nomas prasības, un bija jāpārtrauc gan manas zāģētavas, gan keramikas ceha darbība. Tagad mēs visi redzam, kā šī ēka un vieta izskatās. Bēdīgi.

Zāģētavas vairs nebija, un es sāku strādāt Ķeipenes pašvaldībā – plāvu zāli, strādāju par kurinātāju. Komunālās daļas vadītājs I.Cīrulis, izlemjot aiziet no komunālās daļas vadītāja darba, piedāvāja man stāties viņa vietā. Deputāti sēdē atbalstīja manu kandidatūru, un tā no 2001.gada 1.novembra – tūlīt būs pilni 16 gadi - strādāju par Ķeipenes komunālās daļas vadītāju.

Sākumā bija ļoti grūti, trūka pieredzes, trūka instrumentu, faktiski nebija, ar ko strādāt. Tikai lēnām, gadu gaitā izdevās sagādāt pamata lietas, lai tīri tehniski varētu veikt šo darbu.-

Ir septembris – dzejas mēnesis. Arī Tu lasi dzeju – Tu bieži esi ieradies sveikt darbabiēdru jubilejā ar dzejoļu grāmatu padusē. Kuri ir Tavi dzejnieki un kāpēc?

- Jā, dzeja man patīk. Man tuvāki ir tie „smagie” dzejnieki, kas balansē uz dzīvības robežas, piemēram, Velga Krīle. No senākiem – arī Ojārs Vācietis. Jaunos dzejniekus nesākšu uzskaitīt.

Biezas prozas grāmatas vairs īsti nav laika lasīt, bet dzejas grāmatiņas var viegli un ātri izlasīt – dažreiz to var paspēt izdarīt pat grāmatnīcā.-

Tu arī pats raksti dzejoļus. Esiveltījis dzejoļus dzimšanas dienās saviem kolēģiem. Tavi beidzamajā laikā tapušie dzejoļi ir tādi viegli erotiski. Kāpēc neizvēlies rakstīt par sabiedriski aktuālām tēmām?

- Pats arī šad tad kādu dzejoli uzrakstu, bet tas neatbilst nekādiem labas dzejas standartiem. Sevi neuzskatu par dzejnieku, bet par sajūtu pierakstītāju.

Par politiku un sabiedriski aktuālām tēmām nav vēlēšanās rakstīt – ikdienā mums

Padomju laikos bērni nesēdēja mājās, bet brīvo laiku pavadīja ārā. Arī Aivars.

to pietiek, tad jau atliek tikai daba un erotika.-

Tevi pazīstam arī kā Ķeipenes dzīvnieku aizstāvi un glābēju.

- Vienmēr atceros, ka dzīvnieki ir mūsu mazākie brāļi un ka viņu laimīgās vai nelaimīgās dzīves ir atkarīgas no mums, cilvēkiem. Katrs suns, katrs kaķis grib savu cilvēku, savu kompanionu, ar kuru kopā labi justies. Atšķirībā no cilvēkiem dzīvniekiem parasti nav iespēju izvēlēties.- *Pie Ķeipenes tautas nama pamazām veidojas bērnu atpūtas vieta, kuras aizsākums bija šūpoles. Šī atpūtas vieta top tikai pēc Tavas iniciatīvas un arī par Tavu naudu un ar Tavu darbu. Tavi bērni jau izauguši. Tad – kāpēc Tu to dari?*

- Divdesmit gadu laikā ik pēc četriem gadiem programmās tika solīti bērnu atpūtas laukumi, bet līdz šim programmas nav īstenojušās. Tā kā pats esmu bijis bērns, zinu, kā bērnam gribas šūpoties, rāpties pa dzelziem sporta laukumā, tāpēc dažas mūsdienu bērniem noderīgas lietas kopā ar palīgiem pie tautas nama esam izveidojuši. Tādas elementāras, nedārgas lietas esam izgatavojuši paši bez projekta un lielas naudas, jo ne jau vienmēr lielā nauda garantē labu rezultātu. -

Lai arī Tu pa darbu īpaši negribi runāt, jo bieži ne par ko tiec nozākāts un triekts, un lamāts (it sevišķi tad, kad sākas apkures sezona), tomēr gribu Tev pavaicāt – kādu Tu redzi Ķeipenes ciema centra nākotni?

- Neko rožaina tā nākotne neizskatās. Kā jau minēju, vēsturiskais muižas centrs ir sapostīts, cilvēki padomju laikā piespiedu kārtā “brīvprātīgi” salikti daudzdzīvokļu

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3.lpp.

mājās. Viensētnieki bija un ir pieraduši rūpēties par savu māju, bet par daudzdzīvokļu mājām padomju gados tajos dzīvojošajiem pašiem nebija jārūpējās - šādus tādus darbiņus pie mājām paveica saimniecības norīkoti strādnieki, un lieli ieguldījumi mājās arī tolaik nebija nepieciešami, jo mājas vēl bija samērā jaunas.

Šobrīd mājas ir ļoti nolietojušās - visām būtu jāmaina jumti, logi, jāsilina sienas, bet tagad katrs izremontē savu dzīvokli no iekšpuses, nomaina logus, un viņam šķiet, ka viss ir kārtībā, bet kopīgais jumts, sienas, pamati, komunikācijas paliek novārtā un turpina grūt.

Arī komunālo maksājumu veikšanas disciplīna ir bēdīgā stāvoklī - ap 40% regulāri nemaksā par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Bet pietiks runāt par problēmām.-

Vai ir kādi īpaši vārdi, kāda atziņa, kas Tev palīdz, kad ir grūti?

- Tie īpašie vārdi laikam ir Tēvreize.-

Un noslēgumā - kāds no Taviem dzejoļiem.

- Tāds ļoti īss dzejoļis:

Paskaties debesīs:

Mēs brienam pa to balto mākonī,

Mūsu kājas grimst maigumā,

Tava roka manējā.

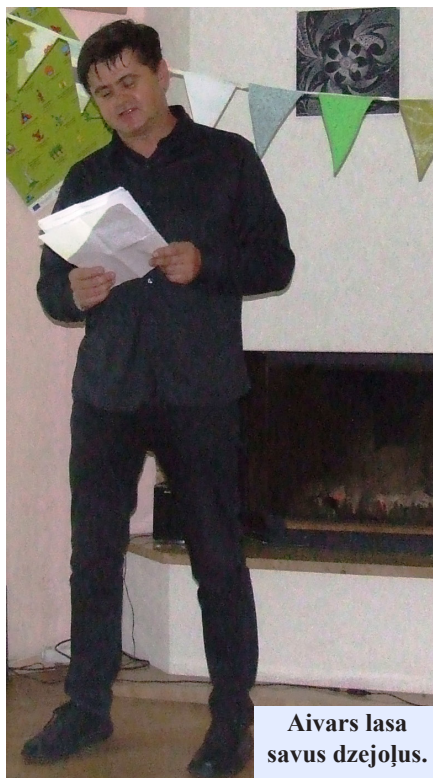
Mums ir tik daudz,

Mums ir šis mirklis.

Un mirklis mums nebeigsies,

Kamēr būs baltais mākonis,

Kurā grimt! -

Aivars lasa savus dzejoļus.

Aivaram Kalniņam jautājumus uzdeva B.Mietule

Par dzīves piepildījumu un vīnogām

Gundega Plūme

Dažreiz braucam nezin cik kilometrus, lai apskatītu interesantu lauku saimniecību, uzklusītu tās īpašnieku pieredzes stāstu, uzzinātu ko jaunu, bet nezinām, ka arī mūsu vietējie lauku sētu saimnieki aizsākuši audzēt kaut ko netradicionālu Latvijas laukiem.

Var teikt – gandrīz tepat, Ķeipenes centrā, "Vārpu" māju saimniecībā pagaidām tikai hobija līmenī tiek audzētas tādas eksotiskas ogas kā arbūzi, melones, vīnogas un arī silto zemju auglis persiks.

Kā aizsākās interese par svešzemju ogu un augļu audzēšanu – par to stāsta "Vārpu" lauku sētas saimniece Gundega Plūme.

- Man, lauku bērnam, pirmais dārziņš bija jau sešu gadu vecumā. Biju noskatījusies kā netālu no mūsu mājas esošajā fermā gatavo skābarību, un man arī vajadzēja skābarību manai spēļu saimniecībai. Iesēju zirņus, lai no tiem taisītu skābarību.

Pēc pamatskolas beigšanas bija doma iet mācīties par daiļdārznieci, bet šo sapni gan neīstenoju.

Kādu laiku dzīvoju un strādāju Rīgā - par konduktori, tad pabeidzu tramvaju vadītāju kursus un strādāju par tramvaja vadītāju, bet Rīgai nepiederēja mana sirds, vilka atpakaļ uz laukiem. Atgriezies laukos.

Pirms četriem gadiem ļauna slimība paņēma mana vecākā dēla dzīvību, un bija lielas sāpes un izmisums. Pēc dabas esmu optimiste un ļoti darbīga. Lai mazinātu dvēseles sāpes, man vajadzēja ierakties darbā, strādāt un strādāt.

Lūdzu palīdzību jaunākajam dēlam Rit-

varam, lai viņš uztaisa man divas lielas siltumnīcas. Vienā no siltumnīcām izdomāju audzēt vīnogas, otrā – tomātus, arbūzus un melones.

Kāpēc izlēmu audzēt vīnogas? Vienu vīnogu stādiņu mana mamma jau manā bērnībā bija iestādījusi ārā pie mājas, tā ka zināju, ka audzēt vīnogas Latvijā var. Pati jau biju izmēģinājusi vienu vīnogu stādiņu iestādīt siltumnīcā pie tomātiem, un tas labi auga un deva labu ražu.

Vīnogu, arī arbūzu, meloņu audzēšana ir tikai mans hobijs, un izaudzētās ogas nepārdodam – ēdam paši, liekam kompotos, vārām zāpes, izdalām radiem, draugiem, kaimiņiem. Kaimiņiene Nadja nāk manis pēc vīnogām, jo, kopš viņa ir nogaršojusi manas vīnogas, veikala vīnogas vairs negriboties ņemt ne mutē.

Jā, es audzēju vīnogas pilnīgi bez ķīmi-

jas. Esmu lasījusi, ka veikalā vai tirgū nopērkamās dienviņu zemju vīnogas tiekot pat 14 reizes miglotas. Un tā var būt - jo vairāk siltuma, jo vairāk kaitēkļu, kas jāiznīcina.

Padomus, kā audzēt vīnogas Latvijā, meklēju un atrodo internetā, žurnālos, arī braukājot pa tirgiem un uzrunājot citus vīnogu audzētājus. Kaut arī ziemā vīnogu audzētāji nemaz negrib citiem atklāt savus knifņus un pieredzi vīnogu audzēšanā. Daudz ar padomu man palīdzēja vīnogu audzētājs no Latgales, pie kura biju aizbraukusi ciemos. Nu jau arī pati varu padalīties ar citiem savā pāris gadu vīnogu audzētājas pieredzē, man manu zināšanu nav zēl.

Esmu meklētāja gars un man pašai gribas visu izmēģināt, vai tas, ko raksta un rāda, atbilst īstenībai. Dažreiz nākas vilties – nopērku vīnogu stādu, un tad, kad tas sāk ražot, secinu, ka ogas skābas, negaršīgas. Tā tas ir ar veikalā "Depo" nopirkto vīnogu stādu. Etiķis, ne ogas! Šo stādu rakšu ārā un mefīšu prom, jo es nevienam citam arī tādu nevaru piedāvāt un ieteikt.

Man siltumnīcā ir ap 30 vīnogu šķirņu. Vīnogas ir gan dažādas formas, gan dažādas krāsas un kur nu vēl daudzveidīgā garšu buketē! Veikala vīnogas visas garšo vienādi – tās ir vienādi saldas vai vienādi skābenas. Manas vīnogas var izgaršot, sajūtot garšu daudzveidību – katra vīnoga ir ar savu garšu.

Siltumnīcā kopā ar vīnogām esmu iestādījusi arī divus plakanās augļu formas persiku kociņus. Persiki ir tik ātraudzīgi! Lielākais koks tāds ir izstiepies divos gados, un šogad deva labu ražu. Otru persika kociņu rakšu no siltumnīcas ārā, citādi persiku siltumnīcā būs par daudz.

Gar siltumnīcas malu aiz vīnogām biju sastādījusi lilijas. Dziļi sirdī es esmu puķu mīle. Man ļoti patīk lilijas, jukas, puķuzirņi, peonijas un daudzas citas puķes.

Atdot naudu par puķēm man nekad nebūs

zēl. Esmu pat jēru izstiepusi no kūts, lai iemainītu pret iekāroto puķu stādu.

Laikam man tā lielā puķu mīlestība no mammas. Mana mamma, būdama 11 gadu veca meitene, 1949.gada izsūtīšanas laikā no mājām līdz uz Sibīriju bija paķērusi līdzīgu puķu sēklas, jo viņai tās puķu sēklas bija svarīgas.

Puķu stādi bieži nav lēti. Piemēram, moderno peoniju stādi maksā ap 50 eiro. Manā dārzā ir gan modernā un skaistā dzeltenas krāsas peonija, gan koraļkrāsas peonija (šķirne Coral Sunset), kas man pašai īpaši patīk.

Man pie mājas nav daiļdarza, es puķes vienkārši sastādu, nedomājot par īpašu plānojumu, bet piedomājot pie tā, vai izvēlēta vieta būs piemērota un labvēlīga puķes augšanai. Man vajag, lai māja būtu vienas ziedos. Ziedi mani ļoti iepriecina. Sagriežu liliju ziedus, visus vēl neatvērušos, ielieku vāzēs savā un mammas istabā un tad ilgi varu priecāties par ziedu skaistumu un majestātiskumu, un smaržu un iet darbos nenogurdama.

Man patīk skaistums un patīk pašai to radīt. Notamborēju krāsainu lupatu grīdsedziņu savai mājai, nopērku humpalās vienkāršainu audumu un uzšuju krāšņus puķes uz tā – un ir aizkars istabai, un tā padaru savu māju un dzīvi krāsaināku.

Arī abas manas meitas ir rokdarbnieces – vecākā meita Diāna ir noaudusi daudzas segas – mums mājās ir uzstādītas stelles, jaunākā meita Edīte tamborē un ada. Meitas gan tagad ir prom no manis, pašas savā dzīvē, uz "Vārpām" atbrauc tikai brīvajā laikā.

Var teikt, ka mums "Vārpās" ir naturālā saimniecība – visu, ko saražojam, apēdam paši. Mums ir gotiņa, kas nodrošina ar pienu, biezpienu, krējumu, sviestu; turam aitas gaļai – man nav aizspriedumu pret jēra gaļu, to ēdu no bērnības, un man tā garšo; ir savs sakņu un augļu dārzs, kas dod dārzeņus, ogas un augļus; ir

siltumnīcas, kurās izaug tomāti, melones, vīnogas, arbūzi, persiki. Esam paēduši, un mums nekā netrūkst. Varam padalīties arī ar citiem.

Pašu izaudzētais ir ar citu garšu un uzturvērtību. Nupat pie manis ciemos bija atbraukuši draugi no Rīgas. Es draugus cienāju ar pašceptu ābolmaizi, un viņi man jautāja: "Ko tu, Gundega, tādu īpašu esi pielikusi klāt savai plātsmaizei, ka tā tik dievīgi garšo?" – "Neko īpašu – neesmu žēlojusi paštaisīto sviestu, krējumu, un āboli tikko no ābeles," – tā atbildēju uz draugu jautājumu.

Uzskatu, ka tagad ir tāds laiks, kad izdzīvos tie, kas daudz strādās. Arī es daudz strādāju savā saimniecībā, nav laika īpaši atelpai, bet, tā kā es daru to, kas man sagādā prieku, man nav grūti.

Ja, kāds izlasījis šo rakstu, arī izdomās siltumnīcā audzēt vīnogas, iesaku sākt ar nelielu siltumnīcu, kurā 5 – 6 stādi. Redzēsiet – iesāksiet un iepatiksies!-

P.S. *Varu apliecināt, ka "Vārpu" vīnogas tiešām ir garšīgas un ar daudzām garšām – var izgaršot un izvēlēties sev tīkamāko, un to kvalitāte nemaz neatšķiras no dienviņu zemju ogām. Tādas droši var piedāvāt cilvēkiem, un cilvēki pirks. Varbūt nākotnē pie Gundegas varēs vīnogas nopirkt?*

Un vēl - rakstot šo rakstu, atradu I.Ziedoņa dzejoli it kā par vīnogām, bet tomēr patiesībā ne par tām: "Es ēdu vīnogas, tās pašas vīnogas, Ko redzēju kādreiz vien sapnī. Es ēdu, pieēdos, ēdu, pieēdos, Ēdu un apnīk.. Es ēdu vīnogas. Tā - bez garšas, Ne smaidīt, ne viebties. Es ēdu vīnogas, es ēdu vīnogas, Kamēr sāk riebties. Bet es ēdīšu vīnogas, Laikam ēdīšu vīnogas Arī rīt un parīt. Vienkārši tāpēc, ka tās pa rokai Un nav cita, ko darīt."

Atrodiet dzīvei piepildījumu, atrodi to, ko gribas darīt, un ēdiet vīnogas nevis tāpēc, ka tās pa rokai, bet tāpēc, ka tās ir garšīgas un veselīgas ogas!

„Vārpās” bija B.Mietule

Pasākumi 2017.gada oktobrī

8.oktobrī plkst.15.⁰⁰

ar Vīgitas Pumpures lugu

„TOBIASS IR MIRIS, LAI DZĪVO TOBIASS”

Ķeipenes tautas namā viesosies

Lēdmanes amatierēātris „Greizie rati”

Režisore **Alda Račika**. Ieeja **Eur 1,50**

Visi laipni aicināti

28.oktobrī plkst.11.⁰⁰ Ķeipenes

tautas namā uz meistarklasi

“TEKSTILMOZAİKAS PAMATI”

Meistarklasi vadīs modes dizainere **Ilze**

Mendziņa. Ieeja bez maksas

Putnu draugi!

2017.gada 30.septembrī Ķeipenē
PUTNU VĒROŠANAS EKSKURSIJA
UN BŪRĪŠU DARBŅĪCA

Pastaiga un putnu vērošana Ķeipenes muižas parkā, pēc tam putnu būrīšu darbnīca pie tautas nama.

Tikšanās plkst. 10.⁰⁰ pie Ķeipenes tautas nama. Līdzī jāņem binokļi, laika apstākļiem piemērots apģērbs, slēgti apavi.

Pastaigu vadīs putnu vērotājs **Imants Jakovļevs**.

Pieteikšanās: tālr.Nr.29149759 - **Baiba**.

Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu māju parādi par siltumu uz 15.09.2017.

Mājas nosaukums	Parāda summa euro
Atmodas	13675
Kraujas	13583
Akācijas	13387
Atvari	1731
Palejas	1429
Vizbuļi	1229

Kopējā parāda summa EUR 45034

Sapņainais, dzejiskais septembris un sirds uz perona

Augusta „Ķeipenes Vēstneša” numurā bija īsa informācija, ka Ķeipenes kinostacijā 8.septembrī plkst.19.00 dzejas lasījumi jaunajiem un radošajiem „Sirds uz perona”. Izlasījuši šo sludinājumu, daudzi ķeipenieši, tāpat kā es, droši vien nosprieda – tas pasākums nav mums, tas jau domāts jaunajiem – radošajiem. Nodomāja un uz staciju neaizgāja.

Es, stacijas saimnieces Kristīnes Antonovas mudināta, uz Ķeipenes staciju 8.septembra vakarā aizgāju un to nenožēloju.

Jaunu radošo cilvēku, kas lasītu savu dzeju, stacijā gan nebija. Gados jauno. Bija četri dzejnieki – novadnieki – suntažniece Skaidrīte Logina, ogrēnieši Aleksandrs Lisovskis, Dzidra Livčāne, kas katrs nolasīja savus četrus dzejoļus, un ogrēniete Aija Žilvinska, kas nolasīja vienu savu dzejoli. Bet, ja ņem vērā to, ka radoši cilvēki savā dvēselē nenoveco, tad laikam afišā nebija melots par jaunajiem – radošajiem.

Bija vēl arī Ogres novada domes deputāts Artūrs Mangulis, kas bija ieradies ar ģitāru un vakara gaitā nodziedāja gan divas savas dziesmas, gan nolasīja savu dzejoli. Un vēl uz Ķeipenes staciju paklausīties sava dēla uzstāšanos bija ieradies arī Artūra Manguļa tētis.

Dzejnieku sniegumu šoreiz bija jāklaušās, nevis jādomā par ko piekasīties. Mazliet gan „piekasīšos”. Svarīgi ir ne tikai dzejoli uzrakstīt, bet arī prast to pasniegt-

pārlicinoši, izteiksmīgi – tā nodomāju, sēžot uz ērtajiem spilventiņiem Ķeipenes stacijas tunelī. Citādi grūti uztvert tēlaino vēstījumu.

Vēl bija karsta tēja, cepumi, konfektītes, ko varēja nopelnīt, piedaloties ar dzeju saistītā konkursiņā, ko bija noorganizējusi Ogres Centrālās bibliotēkas direktore Jautrīte Mežjāne un viņas vietniece Aija Žilvinska, šī pasākuma iniciatore Ķeipenē.

Bija jauki, sapņaini, rudenīgi, mierīgi, idilliski un nelija pat lietus. Un pavisam silti un priecīgi ap sirdi palika, kad visi pasākuma apmeklētāji (cilvēki 20) saņēma brīvbiļeti, ko var izmantot līdz 2018.gada septembrim, apmeklējot kādu no šiem muzejiem: Ventspils muzeju, Džūkstes Pasaku muzeju, Memoriālo muzeju apvienības vienu muzeju pēc izvēles, Tukuma Pils torni vai Eizenšteina Komunikāciju centru Ķeipenē.

Varbūt jaukā vakara iespaidā atkal tapa kāds jauns dzejolis, kas Ķeipenes stacijas tunelī „24 kadri” izskanēs nākamajā septembrī, kad te sapulcēsies dzeju mīloši, radoši un arī neradoši ķeipenieši un Ķeipenes viesi, lai klusā vakarā pasēdētu, ieklausītos, aizdomātos un izbaudītu dzeju, dabu un mūziku, un dzīvi.

Ļoti ceru, ka šis nebija pirmais un pēdējais pēc daudziem gadiem atkal notikušais dzejas dienu pasākums Ķeipenē un ka arī nākamgad Ķeipenes bijušajā stacijā būs „Sirds uz perona”. **B.Mietule**

Par pasākumu „Sirds uz perona”

„Sirds uz perona” ir Dzejas dienu pasākums, kuru aizsāka biedrība „Tukuma literātu apvienība” 2011.gadā dzelzceļa stacijā Tukums I.

Šim pasākumam nav strikta scenārija, nevienam nekas netiek uzspiests, uz to var atnākt jebkurš – tajā nav uzaicinātu dzejnieku. Atmosfēru rada paši sanākušie "dzejas pasažieri" - nolasa sev sirdij tīkamu dzejoli; spēlē ģitāru vai citu mūzikas instrumentu un dzied. Ja vēlas - dejo, ar krītu uz perona raksta dzeju un zīmē, vai vienkārši klusē, jo arī tā var izteikt emocijas.

Kāpēc tieši stacijā? Tāpēc, ka te visi ir vienādi: kaut kur brauc vai no kaut kurienes atbrauc; kādu sagaida, kādu pavada. Kāds te smejas, kāds slauka asaras. Vienam stacija ir ikdiena, otram piedzīvojums; kādam cerības, citam - patvērumš. Stacija ir īsta. Stacija nemelo, nepagērē un neuzmācas. Un tā ir tik daudz redzējusi.

2017.gadā pasākums tika rīkots vietās, kur kādreiz bija, bet tagad vairs nav dzelzceļa, un ex stacijās.

(P.S. Acīmredzot, tāpēc Ogres Centrālā bibliotēka šogad izlēja Dzejas dienas atzīmēt ar bibliobusa izbraukumu, kurš piestāja arī Ķeipenes bijušajā dzelzceļa stacijā. Paldies par šo izvēli!)

Informācija no Tukuma literātu apvienības mājaslapas <https://tla.lv/sirds-uz-perona/>

Tuvojas apkures sezona

Vasara, kas mūs nelutināja ar sauli un siltumu, jau pagājusi, un laiks ir ļoti rudenīgs – auksts, vējains un lietains, tāpēc daudzdzīvokļu mājās dzīvojošie sāk sapņot par siltiem radiatoriem.

Iepriekšējā apkures sezona bija garāka nekā citus gadus – no 06.10.2016. līdz 30.04.2017. (gandrīz pilnus 7 mēnešus).

Lai pašvaldības iestādēs un daudzdzīvokļu mājās būtu silti un labi, aiziet daudz naudas. Diemžēl kāda daļa daudzdzīvokļu mājās dzīvojošo pamanās par saņemto siltumu (arī par citiem saņemtajiem pakalpojumiem) nemaksāt vispār vai maksāt daļēji. Šī iemesla dēļ **kopējais parāds par piegādāto siltumu uz 15.09.2017. ir 45034,00 euro.**

Esam šovasar daudz strādājuši, lai parādi tiktu samaksāti. 21 parādniekam ir izsūtīti brīdinājumi.

Pēc brīdinājuma saņemšanas divi parādnieki samaksāja savus parādus, kas vienam bija 162 euro, otram - 657,20 euro.

Četri no brīdinājumus saņēmušajiem iemaksāja summas, kas nesedz parādus, un divi no tiem noslēdza ar pagasta pārvaldi rakstisku parāda atmaksāšanas grafiku.

Vienam parādniekam tika atslēgta ūdens

padeve. Arī šis parādnieks daļu parāda nomaksāja un tagad turpina maksāt.

Diemžēl pārējie brīdinājumus saņēmušie parādnieki (14 cilvēki) uz saņemtajiem brīdinājumiem nereaģē, parādus nenomaksā un turpina nemaksāt par saņemtajiem pakalpojumiem.

Ko darām šādā situācijā? Parādniekiem sūtām trīs brīdinājumus: 1. brīdinājumā uzaicinām mēneša laikā no brīdinājuma paziņošanas samaksāt 50% no parāda summas un rakstiski vienoties par atlikušās parāda summas nomaksāšanu.

Ja parādnieks uz pirmo brīdinājumu nereaģē, sūtām 2. brīdinājumu. Otrajā brīdinājumā jau aicinām mēneša laikā samaksāt visu parāda summu.

Ja arī tas nenotiek, sūtām pirmstiesas brīdinājumu. Pirmstiesas brīdinājumā parāda samaksas termiņš ir 10 dienas no brīdinājuma paziņošanas.

Ja pēc pirmstiesas brīdinājuma paziņošanas parādnieks arī neliekas ne zinis par savu parādu, gatavojam prasības pieteikumu tiesai par parāda piedziņu.

Šobrīd Ogres rajona tiesā ir iesniegts viens prasības pieteikums par parāda summas 3519,45 euro piedziņu. Šis prasības

pieteikums tiks izskatīts Ogres rajona tiesā 2018.gada 11.janvārī.

Viens mūsu iesniegtais pieteikums par parāda 1908,91 euro piedziņu jau ir izskatīts Ogres rajona tiesā š.g. 4.septembrī, lemjot par labu pagasta pārvaldei.

Četriem parādniekiem ir izsūtīti pirmstiesas brīdinājumi un, tā kā parādnieki pēc to paziņošanas parādus nav nomaksājuši, jau ir sagatavoti prasības pieteikumi, kas drīzumā tiks iesniegti tiesā. Tikai parādniekiem jāņem vērā, ka šādā gadījumā no viņiem tiks piedzīti visi tiesāšanās izdevumi, tai skaitā valsts nodeva par prasības pieteikuma iesniegšanu.

Tas, ko darām, lai piedzītu parādus, ir darbietilpīgs process. Mums būtu daudz patīkamāk un labāk, ja tas nebūtu jādara. Bet tas nav atkarīgs no mums, bet no tiem komunālo pakalpojumu saņēmējiem, kas strādā, saņem darba algu, savlaicīgi samaksā par elektroenerģiju, telefonu, internetu, bet nezina kāpēc uzskata, ka par komunālajiem pakalpojumiem viņiem nav jāmaksā. Tāds domāšanas veids ir ļoti interesants....

Informāciju sagatavoja **B.Mietule un I.Drēviņa**

Pietura - Sapņu sala ir svinīgi atklāta

Ogres novada pašvaldības projektu konkursa “Veidojam vidi ap mums Ogres novadā” biedrības “Ķeipenes vides centrs” projekts “Pietura –Sapņu sala” ir veiksmīgi realizēts - zālājā pie Ķeipenes pamatskolas ir ierīkota atpūtas vieta.

Sakarā ar šo priecīgo notikumu š.g. 9. septembrī biedrība “Ķeipenes vides centrs” rīkoja simboliskus jaunās atpūtas vietas atklāšanas svētkus, kuros ķeipeniešus priecēja HIP HOP deju grupa “JV clubs Dance Company” no Rīgas.

Paldies Ogres novada pašvaldībai par ieceres atbalstu un finansējumu! No Ogres novada pašvaldības piešķirtā finansējuma 1054,58 EUR projekta īstenošanai ir izlietoti EUR 1054, 15.

Sirsnīgs paldies Ķeipenes pagasta pārvaldei un mūsu pagasta iedzīvotājiem par atbalstu, atsaucību, entuziasmu un visu kopīgo veikumu!

Trīs soliņu, atkritumu tvertņu, informatīvā norādes staba uzstādīšanu profesionāli un meistarīgi veica Valdis Serma, Aivars Kalniņš, Aigars Ozoliņš. Dažādos darbos čakli strādāja mūsu pagasta jaunieši Ivo Bombāns, Marģers Žanis Kalniņš, Mikus Miķelis Mačuks.

Aicinājumam pievienoties zemes darbu veikšanai atsaucās Egons Trainis. Viņš strādāja pie augsnes sagatavošanas stādī-

jumu dobei: ar lāpstu apvērta zālāja velēnas, izlīdzināja melnzemi, ko ar traktoru atveda Lotārs Liepiņš.

Dažādu ziemciešu stādu, tulpu kolekciju atveda un stādīšanas darbos čakli strādāja Olga Spārniņa un Ina Poikāne. Arī Maija Kalniņa, Rita Šķēle, Imants Jēcis, Ingrida Krūmiņa, Ira Tabakova, Veronika Svirīda un Mikus Miķelis Mačuks laipni dāvāja puķu stādus! Pīrmulas, flokši, īrisi, lilijas, dienziendes, rudbekijas, miķelīši, tulpes labi papildina dekoratīvo stādījumu dobi.

Esmu gandarīta par paveikto - “Pietura –

Sapņu sala” ir iecienīta atpūtas vieta. Kas zina - iespējams, ka tieši šeit, baudot dabā rudenīgās noskaņas, kādam radīsies jauna, interesanta iecere, kas varētu pārtapt ķeipeniešiem noderīgā projektā...

“Tas nav iespējams!” teica Iemesls.

“Tas ir neprāts!” bilda Pieredze.

“Pamēģini!” nočukstēja Sapnis.

Fotostāsts par vienu no sapņiem - projekta “Pietura- Sapņu Sala” realizēšanu drīzumā kā bilžu kolāža būs skatāms Ķeipenes pagasta pārvaldes telpās.

Maruta Grīnberga

Svinīgas uzrunas brīdis “Pieturas - Sapņu sala” atklāšanas svētkos

Rudens sacenšas
ar vasaru krāšņumā.
Ā, Tev vizbulītes, rozes,
saldās zemenes un
veldze ezerā.

Bet baraviku brūnums
nepārspējams,
Kur nu vēl
lapu liesmas,
zvaigžņotās naktīs
un, beidzot,
lietavu smeldze.
Nāc – metīsim
kastaņus
ziemas logā!

/Guna Ikona/

**Sirsnīgi sveiceni dzimšanas
dienās visiem 85 keipeniešiem
– dzimušiem septembrī! Jautru
prātu, saulainu noskaņojumu un
skaistu jums visiem rudenī!**

Gan sirsnību, gan labestību
Par spīti visam sirds lai jūt!
Ja sevī nosargāt tās spēsim,
Tad katrs gads mums laimīgs būs!

Sirsnīgi sveicam
Danuti Melančuku 65.jubilejā!
Vēlam daudz laimes, veselību,
izturību, dzīvesprieku!

Inga un Jānis Irbeni, viņiem pie-
vienojas **Juris** no Suntažiem

Vecums pārklāj
pelēku plēvi
jaunības vaibstiem.

Izplēn glītums,
sārtās rītausmas,
krāšņie kaislību
kāvi.

Dienu biezoknī gan
palaikam vēl atskan
līgodziesmu atbalss,
bet slābanāk, aizvien
slābanāk reiz spraigie
solī rit.

Kas sauļā un sirdī paliek?
Neizdeldējamie atmiņu raksti,
zelta monētu birums,
draudzības dzidrās straumes.

Kāda bagātība!

/Guna Ikona/

Sveicam **Dzidru Nikolajevu**
75.jubilejā (3.septembrī),
Stefaniju Nitišu 80.jubilejā (14.
septembrī), **Ingi Lipori 75.jubilejā**
(16.septembrī), **Jāni Kļaviņu**
85.jubilejā (22.septembrī) un **Teklu**
Čeirāni 85.jubilejā (23.septembrī)!

Visiem jubilāriem – veselību,
spēku un dzīvotprieku! Pat
vistumšākajā un lietainajā dienā
no mākoņiem izspraucas pa saules
stariņam, padarot dienu gaišāku
un priecīgāku. Meklēt un atrast
šādus prieka saulstariņus arī
vecumdienās!

STĀRKA ZIŅAS

Mazs bērniņš
balts, tik
piesnidzis ar
pienu,
Žēl mazu
aizmigušu
modināt.

Bez nodevības, ļaunuma un viltus
Mazs bērniņš balts. Kā dieviņš stāv man
klāt.

Tik gaišs kā zvaigznīte, tik neaizsargāts,
Bet spējīgs mani lieļu pasargāt.

Kad apkārt steiga, skauģi, nelietība,
Mazs bērniņš balts kā dieviņš stāv man
klāt. /M.Briede/

Sirsnīgi sveicam
Tomasa Volkoviča, dzimuša 19.augustā,
Gunas Kalvas, dzimušas 29.augustā,
Luīzas Celiņas, dzimušas 1.septembrī,
vecākus ar šo brīnumaino notikumu –
mazuliša nākšanu pasaulē!
Lai mazuli aug veselīgi, ņipri un laimīgi!
Mūsu novēlojušies apsveikuma vārdi
mazās **Paulas Platās**, dzimušas 24.martā,
vecākiem un pašai Pauliņai!

Mūžībā aizgājuši

*Dārzā novīst zieds pēc zieda,
Cilvēks aiziet viņiem līdz....*

2017.gada 28.augustā 47 gadu
vecumā mūžībā aizgājis
Jānis Kīls.

2017.gada 11.septembrī 66 gadu
vecumā mūžībā aizgājis
Roberts Sosins-Svīklis.

*Izsakām visdziļāko līdzjūtību
mūžībā aizgājušo tuviniekiem!*

SLUDINĀJUMI

Iepērk ābolus (pārstrādei) jebkādas
kvalitātes. Samaksa tūlītēja. Izbraucam
pie pārdevēja. Zvanīt, **mob.20091557.**

Piedāvā darbu pie ābolu kraušanas
Keipenē 1 x nedēļā 2-3 stundas. Samaksa
tūlītēja 15.-EUR/h. Sīkāk pa telefonu
mob.20091557.

Pārdodu medu. Vilnis, tālr.26425498

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Reģionālās
attīstības fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

2017.gada 11. oktobrī Keipenes komu-
nikācijas centrā notiks bezmaksas narko-
loga/atkarību psihologa konsultācijas.

Konsultācijas norisināsies 3 grupās plkst.
15.³⁰, 16.³⁰ un 17.³⁰. Grupā 1- 4 dalībnieki.
Grupas konsultācijas ilgums viena stunda.

Atkarību izraisa ne tikai narkotikas, bet
arī nikotīns, alkohols, šķīdinātāji jeb inha-
lantī (tai skaitā līmes), dažādi pretsāpju,
nomierinošie vai uzbudinošie medikamen-
ti, ja tos lieto, neievērojot ārsta norādījumu-
mus. Azartatkarība un datoratkarība jāmin
kā īpaši atkarības veidi.

Mūsdienu modernās atkarības ir arī sau-

ļošanās (solārijs), šopholisms jeb atkarī-
ba no iepirkšanās, ātrie kredīti, ātrās
uzkodas, sociālie tīkli un selfiji.

Atkarība rada apkārtējo cilvēku līdzatka-
rību ģimenē, darbavietā, jebkurā sociālā
vidē. Līdzatkarīgas personas ir tās, kam ir
attiecības ar atkarīgu personu. Vispirms jau
tā ir ģimene (sieva/vīrs, bērni), arī draugi,
darba devēji.

Obligāta iepriekšēja pieteikšanās: tālr.
25577645 vai rakstot uz e-pasta adresi:
eizensteins@inbox.lv (norādot vārdu un
tālruna numuru) vai personīgi Keipenes
komunikācijas centrā.

**2017.gada 7.oktobrī plkst.13.⁰⁰ Komunikācijas centrā (bijušajā
Keipenes dzelzeļa stacijā) vides objekta Potjomkina aka svinīga
atklāšana. Griezīsim lentu, skatīsim un novērtēsim paveikto,
stādīsim kokus un ēdīsim siltu zupu. Visi laipni gaidīti!**